

065/2007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Dosar nr. /2008

SENTINȚA NR.217/CA/2009

Ședința publică din data de
Completul compus din:

PREȘEDINTE:
GREFIER:

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâții AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că, la termenul de judecată din data de 17.03.2009, părțile prezente au pus concluzii asupra fondului cauzei, care au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care a fost amânată pronunțarea pentru acest termen de judecată, reclamanta a depus concluzii scrise prin serviciul de registratură al instanței, după care:

INSTANȚA
DELIBERÂND,

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 28.03.2008, reclamanta SC SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămiror București, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor ca, prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea Deciziei nr. emisă de DGFP Bihor, a Deciziei pentru Regularizarea Situației nr. emisă la , precum și a Procesului verbal de control nr. De asemenea, solicită obligarea pârâtelor să restituie sumele achitate și nedatorate către bugetul de stat cuantificate prin actele administrativ fiscale atacate.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că anularea regimului vamal preferențial stabilit pentru televizoarele importate din Ungaria reprezintă o măsură nelegală și netemeinică, întrucât potrivit legislației române un act juridic valid își produce efecte atâta vreme cât nici o instanță judecătorească română sau străină nu s-a pronunțat asupra validității lui prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile de anulare a actului juridic. De asemenea, reclamanta mai arată că pentru a infirma caracterul originar al unor produse, caracter confirmat de o autoritate a statului din care s-a efectuat exportul, sunt necesare înscrisuri sau alte probe concrete, neechivoce privind originea certă non-europeană. În ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii reprezentând majorări și penalități aferente taxelor vamale, comisionul vamal și TVA, reclamanta arată că datoria vamală a fost stabilită cu ocazia controlului vamal „a posteriori”, aceasta neexistând la data efectuării operațiunii de import, luând naștere de la data controlului și devenind scadentă și purtătoare de penalități doar după împlinirea termenului de plată indicat în actul prin care se stabilește obligația de plată.

În drept, a invocat dispozițiile Legii nr.554/2004.

Pârâta DGFP Bihor, prin întâmpinarea de la fila 25 dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că reclamanta a beneficiat în mod eronat de tratament tarifar preferențial pentru televizoarele color importate din Ungaria, întrucât s-a constatat, în urma unui control ulterior efectuat de Administrația Vamală Maghiară, că mărfurile importate de reclamantă nu sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul României – U.E. Prin urmare, organele vamale în mod legal și temeinic au dispus anularea regimului tarifar preferențial și recuperarea drepturilor vamale de import aferente.

Pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor București, prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, prin întâmpinarea de la fila 44 dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivarea întâmpinării, se arată că stabilirea legalității și oportunității actului emis de autoritatea vamală maghiară nu face obiectul prezentului dosar, iar constatările și măsurile luate de Administrația Vamală Maghiară se bucură de o prezumție relativă de legalitate, prezumție care nu a fost răsturnată de reclamantă.

În drept, a invocat dispozițiile Legii nr.86/2006, HG 707/2006 și OUG nr. 1/1997.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosar, instanța reține în fapt următoarele:

Reclamanta SC [nume] SRL Oradea a importat din Ungaria, în lunile august – septembrie 2006, în baza declarațiilor vamale de import nr. [numere], nr. [numere], nr. [numere] și nr. [numere], un număr total de 115 televizoare color LCD și 5 televizoare color cu ecran plasmă marca Samsung. Prezentând certificatele de origine EUR 1 nr. [numere], nr. [numere], nr. [numere] și nr. [numere], reclamanta a beneficiat de tratament tarifar preferențial prin prisma Protocolului

nr.4 din Acordul României – U.E., apreciindu-se la data importului că produsele sunt de origine U.E.

Prin adresele nr. 108/10.2007 și respectiv nr. 118/10.2007, Autoritatea Națională a Vămiror a comunicat DRAOV Cluj că, în urma controlului efectuat de Administrația Vamală Maghiară, s-a constatat că mărfurile acoperite de certificatele EUR 1, prezentate de reclamantă, nu sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul României – U.E. și, pe cale de consecință, nu poate fii cordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Acordul European. În consecință, pârâtele au recalculat drepturile vamale de import, emițând Decizia pentru Regularizarea Situației nr. 108/10.2007 și procesul verbal de control nr. 118/10.2007, stabilind în sarcina reclamantei diferențe de obligații vamale de plată în cuantum total de 1.500 lei.

Conform art.55 al.3 din Legea nr.86/2006, privind Codul Vamal al României, autoritatea vamală poate solicita, în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul cu dovada de origine a mărfurilor, iar conform art.100 al.3 din același act normativ, „când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

Față de aceste dispoziții legale și ținând cont de informațiile comunicate de autoritățile maghiare obținute în urma controlului „a posteriori”, pârâtele, în mod legal și temeinic, au emis actele administrativ-fiscale atacate prin care s-a realizat regularizarea situației.

Sușinerile reclamantei, conform cărora adresele autorității maghiare sunt interpretabile, nu pot fi reținute, întrucât însăși din traducerile autorizate depuse la dosar rezultă indubitabil că mărfurile în discuție nu sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul României – U.E. și deci nu beneficiază de tratament preferențial. De asemenea, nici argumentul invocat, conform căruia certificatele prezentate la vamă nu au fost anulate de nici o instanță de judecată și în consecință sunt legale, nu poate fi reținut, întrucât, pe de o parte, verificarea legalității acestor certificate nu constituie obiectul prezentei cauze, iar pe de altă parte, anularea unor dovezi de origine generează un raport juridic între emitentul dovezii (firmele exportatoare) și autoritățile maghiare. Mai mult, în cauză nu se pune problema anulării acelor certificate, ci stabilirea cu exactitate dacă mărfurile acoperite de acele certificate sunt originare sau nu în sensul prevederilor protocolului nr.4 din Acordul României – U.E.

Referitor la obligațiile fiscale accesorii, reprezentând majorări și penalități aferente taxelor vamale, comisionul vamal și TVA, instanța constată că, în conformitate cu prevederile art.223 al.2 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, „datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, iar conform art.199 și 120 din OG 92/2003, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se

datorează după acest termen majorări de întârziere care se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. De asemenea, susținerile reclamantei, conform cărora majorările de întârziere se pot calcula doar în cazul neplății obligațiilor vamale la termenele date prin procesul verbal de control și prin decizia de regularizare, și nu de la data efectuării importului, nu pot fi reținute, întrucât termenele de plată acordate prin actele administrativ fiscale atacate sunt datele până la care societatea are posibilitatea să achite obligațiile vamale stabilite înainte de începerea executării silite și nu reprezintă termenele de scadență ale debitelor de plată, acestea fiind corect stabilite prin prisma dispozițiilor art.223 al.2 din Codul Vamal.

Față de aceste considerente și văzând în drept și dispozițiile Legii nr.554/2004 și ale Codului Vamal al României, instanța urmează să respingă ca nefondată acțiunea și să mențină ca legale și temeinice actele administrativ fiscale atacate.

Constată că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată din partea pârâtei.

**PENTRU AC ESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL, cu sediul în Oradea, str. [REDACTED] nr. [REDACTED], jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâții AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2-4, jud.Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi, 24.03.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red [REDACTED] ; jud.

Dact BF în 23.04.2009.

5 ex.

pt.conf. 3 com.cu:

- SC [REDACTED] SRL
 - A.N.V. – DRAOV Cluj
 - D.G.F.P. Bihor
- Azi, / 2009.